

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 17Nt/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9524100116
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Greif Radovčičová
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2024:9524100116.1

Uznesenie

Špecializovaný trestný súd konajúci samosudkyňou JUDr. Renátou Greif Radovčičovou, v trestnej veci C. T. odsúdeného pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné trestné činy, o návrhu odsúdeného C. T. na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom v Pezinku 17. júna 2024 takto

rozhodol:

I. Podľa § 394 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného poriadku povoľuje obnovu konania v prospech odsúdeného C. T., narodeného XX. XX. XXXX v Š., trvale bytom P. B. P. XXX, C. R. a vedeného na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB-3T/35/2020, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom zo dňa 04. 12. 2020 pod č. k. BB-3T/35/2020-686.

II. Podľa § 400 odsek 1 Trestného poriadku zrušuje rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 04. 12. 2020, č. k. BB-3T/35/2020-686, právoplatný dňa 04. 12. 2020, vo výroku o treste a zrušujú aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Odsúdený C. T. (ďalej v texte aj „odsúdený“) podal 17. 04. 2024 na Špecializovaný trestný súd (ďalej v texte aj „súd“) návrh na obnovu konania pôvodne vedeného na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-5T/35/2020 pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno i), § 140 písmeno c) Trestného zákona, v ktorom uviedol, že proti rozsudku, ktorý bol doručený jeho obhajcovi, nebolo podané odvolanie, a to z dôvodu nátlaku na jeho osobu, ako aj z dôvodu postoja jeho obhajcu, ktorý mu uviedol, že môže dostať vyšší trest a tiež prísnejšie podmienky výkonu trestu odňatia slobody, pričom počas plynutia lehoty na odvolanie bol v absolútnej izolácii, nebolo mu umožnené stretnúť sa s obhajcom, nepoznal text rozsudku a rozsudok mu nebol doručený do vlastných rúk. Zvolený advokát sa s ním nestretol, lebo mu bolo odopreté právo na poradu a zvolený advokát bol vystavený zastrašovaniu.

Ďalej uvádzal, že počas vyšetrovania boli ním predkladané dôkazy ignorované, priebeh vyšetrovania bol tendenčný, v zápisniciach z jeho výsluchov nie sú uvedené žiadne jeho doslovné výpovede, nebola dodržaná zásada in dubio pro reo a dochádzalo k brutálnemu zneužívaniu postavenia vyšetrovateľa, prokurátora a sudcu v jeho neprospech.

Odsúdený tiež v návrhu poukázal na to, že jeho vina nebola preukázaná ani priamymi ani nepriamymi dôkazmi, bola opretá len o výpovede kajúcnikov, ktorí menili výpovede a dostali benefity, pričom konkretizoval, že sa jedná o kajúcnikov O. T., T. T., T. Š. a G. X.Í..

Ako samostatný dôvod obnovy konania uviedol, že trest prepadnutia majetku, ktorý mu bol uložený, je v rozpore s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Odsúdený C. T. na verejnom zasadnutí na podanom návrhu zotrval v celom rozsahu a uviedol, že bol obvinený v roku 2020 zo skutkov, ktoré sa nezakladali na pravde, boli kvalifikované ako zločinecká skupina z dôvodu, aby na neho mohli vyvíjať nátlak. Vypovedali proti nemu osoby T. a Š., ktorý už je aktuálne aj odsúdený, je to dlhoročný zločinec a kajúcnik. Títo na neho vypovedali nepravdu. V zápisniciach o jeho výpovedi bolo všetko klamstvo, podával aj trestné oznámenie.

Popísal, že bol v kolúznej väzbe, bol odrezaný od rodiny a zaobchádzali s ním neľudsky. Uviedol, že bol zadržaný ráno 22. 4. 2020 o 5.42 hod. a bolo to tak naplánované preto, lebo bola nedeľa, kedy je problém zavolať advokátovi. NAKA za ním prišla aj do CPZ, celú dobu na neho vyvíjali nátlak a vyhrážali sa mu. Väzbu znášal ťažko, dcérka mala vtedy 5 rokov, znášala to ťažko ona, ako aj celá rodina, vedeli to tak OČTK, ako aj kajúcnici, avšak tých zaujímal len to, ako vyvinúť samých seba. Vo väzbe bola ťažká komunikácia s rodinou, pretože listy chodili veľmi dlho, mal o rodinu obavu, advokáti boli prenasledovaní. Jeho priateľka bola prenasledovaná motorkárom bez ŠPZ 40 km, kľučkovala po Nitre, a keď ju motorkár dobehol, dal dole prilbu, namieril jej ukazovák na čelo a povedal „Kam ideš? Do Serede alebo do Galanty?“ Toto sa dozvedel až neskôr, v čase, keď už bol odsúdený.

Uviedol, že prenasledovaný bol aj advokát Q. S., ktorý mu hovoril, že je prenasledovaný operatívou, na jeho stretnutí s bývalou priateľkou odsúdeného sa dvakrát objavil G. X., pričom išlo o miesto, kde sa nedá objaviť náhodou.

Týmto udalostiam, podľa názoru odsúdeného, nie je možné rozumieť inak, ako nátlaku a vyhrážkam. V Banskej Bystrici sa na súde stretol so sudcom R., ktorý z pojednávacej miestnosti vykázal jeho rodinu a rozprával sa s ním nevhodným spôsobom. Uviedol, že celú dobu ho nikto nepočúval, zrazu bol O., čo vzniklo jednou nahrávkou, ktorú je potrebné si vypočuť, pretože z nej je zrejmé, že kajúcnici sa sami usvedčujú z trestných činov. Nahrávka nezachytáva celý dej, ale len jeho časť. Po podaní trestného oznámenia prišiel za ním pán W., o ktorom je už verejne známe, že sa dopúšťal nezákonných praktík. Uviedol, že je potrebné si vypočuť nahrávku Č. od roku 2020 alebo nahrávky zo spisu H.. Poukázal na to, že jediný, kto sa k nemu správal slušne a zákonne, bol operatívca W., ktorý, keď ho stretol, tak mu povedal „pán T., bojujte“. Uviedol, že Č. si robili zo všetkého srandu, pracovali nezákonne, a preto verí, že to, čo hovorí pán R. a I. celému Slovensku, je pravdivé, lebo on to zažíval.

Uviedol tiež, že nikdy v živote nepáchal trestnú činnosť, zrazu bol očierňovaný, že je zločinec pracujúci pre O.. Poukazoval na to, že O. T. vo všetkom klamal. Volal s viacerými obhajcami, ale pri svojich výpovediach tvrdil, že ten, kto volal, bol odsúdený T.. Keď to spomínal na výsluchu pred Č., uvádzal aj osoby, ale nikto z nich nebol predvolávaný a vypočúvaný, nakreslil aj schému, ktorú však nikto nepreveril, hoci to navrhoval. Vypovedal proti nemu T., ktorý bol rovnako zadržaný, avšak doposiaľ nie je nikde obvinený.

Vyjadril sa aj k uzneseniu o vznesení obvinenia, ktoré podľa neho nie je pravdivé.

Poukázal na to, že voči nemu neboli žiadne priame svedectvá, bol odsúdený len na základe výsluchov kajúcnikov, ako aj na to, že existujú dôkazy, ktoré sú známe aj širokej verejnosti, a to, že Č. je naďalej obvinený a neskôr ich bude obvinených určite viac, keďže niektorí sa už priznali a vypovedali.

Uviedol tiež, že po návrate z trestu podával ďalšie trestné oznámenia, dával ich cez Generálnu prokuratúru, ale táto nefunguje ako by mala.

Ako dôkaz o tom, že OČTK nerobili, čo bolo potrebné, predložil potvrdenie o odovzdaní zbrane, ktorú odovzdal až po výkone trestu. Zároveň predložil aj plnomocenstvo pre O. T. s tým, že to bolo jediný krát, keď od neho niečo žiadal.

Vo vzťahu k trestu prepadnutia majetku uviedol, že z rozhodnutí ESLP vyplýva, že nemožno uložiť prepadnutie majetku, ktorý nepochádza z trestnej činnosti. V roku 2024 mu bolo odobraté vozidlo, a to takým spôsobom, že ho ťahali šmykom, ničili ho bez toho, aby požiadali o akúkoľvek súčinnosť. Rovnako bola predaná aj jeho s.r.o. za 200 eur. Nikdy neobdržal súpis toho, čoho sa to vlastne týka.

Na otázky prokurátora uviedol, že keď hovorí o Č., myslí tým Y. Č., celý jeho operatívny tím, a to J., Ď., T., W., ako aj sudcov a prokurátorov, ktorí s nimi komunikovali. Svedkom rozhovorov Č.I. bol v kancelárii u Y. Č., rozprávali sa o ňom aj na chodbách. Tieto skutočnosti v prvom návrhu na obnovu konania neuvádzal, uvádzal to len sčasti, pretože niektoré veci sú nové až teraz. Trestných oznámení od roku 2020 podával niekoľko a opakovane, tieto zatiaľ nie sú všetky skončené, nikomu nebolo vznesené obvinenie. S W. sa stretol v čase, keď bol na NAKA ako osoba prítomná pri jeho výsluchoch, vedel o koho ide z toho, že tento človek sa na zápisnice podpisoval ako prítomný. V prvom návrhu na obnovu konania to nespomínal, lebo v tom čase si ešte nebol 100%-ne istý, že je to pravda. Nepamätal si, či podával sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia.

Na advokátov podnet na advokátsku komoru nedával, mal ich troch, a to Y. Š., S. a W.. Obhajcovia W. a S. mu povedali, že odkaz od OČTK, ako aj prokurátora je taký, že treba udať W. a U. a ide von. Táto ponuka bola od začiatku, odkedy bol vzatý do väzby.

K dôvodu, prečo pred sudcom urobil vyhlásenie o vine uviedol, že to bola jediná možnosť zobrať niečo a bojovať ďalej, pretože bol samoživiteľ. Jeho obhajca, ktorý tam bol prítomný, mu napísal takú vec, že „to treba dať písomne do sťažnosti, on to tu nechce počúvať“. Sudca mu povedal, že keď zoberie 20 mesiacov trestu, tak to bude lepšie ako ísť na dlhé roky do väzenia. Pokiaľ ide o prenasledovanie bývalej priateľky, toto nikde nenahlasoval, nenahlasovala to ani jeho priateľka. Neuvádzal to v prvom návrhu na obnovu konania, ale uvádzal to v iných podaniach. Keď bola za ním inšpekcia, uviedli, že vedia o čo sa jedná a o koho sa jedná, keď sa bavili o Y. Č.. Toto mu uviedli v roku 2021 I. P. a T. W., ktorí ho vypočúvali vo väznici v Dubnici, nikde inde o tom nevyppedal.

Na otázky obhajcu odsúdený uviedol, že kajúcnici si sami protirečia, opakujú sa, vety sú zvláštne skladané, opakovane sa tam spomína prezývka, ktorá sa nedá skomoliť, sú tam hrubé rozpory, otázky však išli len jedným smerom, a to na neho. V čase, kedy bol predvádzaný pred pána P., videl ako T.W. sedí s vyloženými nohami u Ď., ktorý s kajúcnikmi komunikoval, s ním komunikoval len pán Č., ktorý v prvý deň, keď ho zaistili a chcel volať advokáta, na neho na chodbe vrieskal, kričal, aby ho tam uviazali ako psa, pričom on sa chcel len slušne rozprávať s advokátom. Uviedol, že advokáti boli pri výsluchoch prítomní, od začiatku videli, že kajúcnici klamú. Aj advokát zažil arogantné správanie zo strany Č..

Po vyhlásení rozsudku I. stupňa mal obťažuje týkajúce sa stretnutia s advokátom, bolo tomu tak preto, lebo striedal výkon väzby medzi Banskou Bystricou a Justičným palácom v Bratislave. O tomto nevedel informovať advokáta, pretože mu strany ZVJS boli poskytnuté nesprávne informácie.

Prokurátor v rámci záverečného návrhu poukázal na to, že v nastolenej trestnej veci už bolo riadne rozhodované o návrhu odsúdeného na obnovu konania, pričom jeho návrh bol zamietnutý ako nedôvodný. Uviedol, že v tomto konaní odsúdený nepredložil žiadne iné relevantné dôkazy k tomu, aby bolo vôbec možné uvažovať o povolení obnovy konania. Aktuálny návrh je oproti pôvodnému z roku 2022 doplnený o údajnú trestnú činnosť osôb z prostredia NAKA, ktorú vo svojom návrhu z roku 2022 vôbec nespomínal. Uviedol, že odsúdený otvorene zavádza a klame, rozpráva o tom, ako bol zadržaný 22. 4. 2020 v nedeľu, čo však nie je možné, pretože daný dátum bola streda, čiže všetky jeho tvrdenia týkajúce sa nemožnosti zabezpečiť si obhajcu sú vymyslené, koniec koncov pri všetkých úkonoch mal riadne obhajcu, častokrát aj viacerých. Poukázal na to, že odsúdený musel pripojiť novšie dôvody, a tak začal uvádzať skutočnosti vo vzťahu k príslušníkom NAKA, ktorí sa počas vyšetrovania jeho trestnej veci mali údajne dopúšťať trestnej činnosti, o čom však rovnako doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté, doteraz neboli odsúdené. Považoval tiež za pozoruhodné, že spomedzi všetkých operatívnych pracovníkov a vyšetrovateľov mal odsúdeného povzbudzovať práve Y. W., ktorý, ako je zrejmé, vypovedá vo vzťahu k týmto vyšetrovateľom, pričom ani skutočnosti o Y. W. neuvádzal vo svojom pôvodnom návrhu v roku 2022. Uviedol, že trest prepadnutia majetku bol u odsúdeného riadne vykonaný, a teda nie je možné vo vzťahu k nemu aplikovať nález Ústavného súdu SR, ktorý vyhlásil ustanovenie § 58 ods. 3 Trestného zákona za v rozpore s ústavou. Navrhol zamietnuť návrh na obnovu konania ako nedôvodný.

Obhajca odsúdeného v rámci záverečného návrhu uviedol, že napriek tomu, že zo strany klienta ide už o ďalší návrh na obnovu konania, dáva do pozornosti, že aktuálny návrh má pred sebou dve základné skutočnosti, a to návrh štrasburského rozsudku vo veci kajúcnikov tak ako bol publikovaný vyčerpávajúcim spôsobom na Právnych listoch, na základe ktorého štrasburská inštitúcia dospela k záveru, že vykonanie dokazovania na základe výpovedí kajúcnikov je neprípustné, ako aj notoricky známy nález Ústavného súdu SR z tohto roku, že ukladanie trestu prepadnutia majetku je v rozpore s ústavou. Poukázal na to, že v prípravnom konaní, aj v samotnom konaní pred súdom, sa uskutočnilo konanie, ktoré obsahuje neodstrániteľné právne vady, je preukázané hrubé porušenie pravidiel Trestného poriadku počas celého trestného konania. Uviedol, že prokurátor chcel vedome nihilizovať už verejne pertraktovanú skutočnosť, že tzv. Č. páchali trestnú činnosť a dozorovacia činnosť prokuratúry bola nulová. Uviedol, že sú naplnené dôvody podľa § 398 Trestného poriadku pre povolenie obnovy a v tejto konkrétnej situácii by po povolení obnovy konania bolo možné pristúpiť k rozsiahlejšiemu dokazovaniu jednak výsluchom kajúcnikov, konfrontáciou kajúcnikov s jeho klientom, preto navrhol, aby súd povolil obnovu konania.

Lustráciou v databázach súdu bolo zistené, že správna spisová značka konania, v ktorom bol odsúdený uznaný za vinného rozsudkom zo dňa 04. 12. 2020 na Špecializovanom trestnom súde, je sp. zn. BB-3T/35/2020, čo nerozporoval ani odsúdený.

Z pripojeného spisu BB-3T/35/2020 súd zistil, že odsúdený bol uznaný vinným rozsudkom Špecializovaného trestného súdu č. k. BB-3T/35/2020-686 zo dňa 04. 12. 2020 pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno i), § 140 písmeno c) Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 40 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený trest prepadnutia majetku podľa § 58 odsek 3 Trestného zákona.

Zistil tiež, že vyhotovenie rozsudku v súlade s § 172 odsek 2 Trestného poriadku neobsahovalo odôvodnenie, pretože obžalovaný C. T. a prokurátor sa po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04. 12. 2020 vzdali práva podať odvolanie, pričom obžalovaný tak urobil aj za osoby oprávnené podať odvolanie v jeho prospech. Rozsudok tak nadobudol právoplatnosť dňa 04. 12. 2020.

Samosudca 04. 12. 2020 nariadil výkon trestu odňatia slobody a dňa 25. 01. 2021 uznesením č. k. BB-3T/35/2020-697 započítal do úhrnného trestu odňatia slobody výkon väzby od 22. 04. 2020 do 04. 12. 2020.

Z pripojeného spisu BB-3T/35/2020 súd zistil, že Okresný súd Trenčín uznesením sp. zn. 37Pp/318/2022 zo dňa 17. 10. 2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2Tos/4/2023 zo dňa 12. 01. 2023 odsúdeného podmienene prepustil z výkonu trestu odňatia slobody, určil mu skúšobnú dobu 5 rokov a súčasne nariadil probačný dohľad nad odsúdeným na 2 roky a odsúdenému uložil v čase probačného dohľadu povinnosť - príkaz zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Z pripojeného spisu BB-3T/35/2020 súd tiež zistil, že na Špecializovanom trestnom súde bolo pod sp. zn. 14Nt/1/2022 vedené konanie o návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej pod sp. zn. BB-3T/35/2020, pričom uznesením zo dňa 02. 08. 2022 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

sp. zn. 1Tost/19/2022 zo dňa 28. 09. 2022 bol návrh na povolenie obnovy konania zamietnutý podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku z dôvodu, že súd nezistil podmienky obnovy konania.

Z pripojeného spisu 14Nt/1/2022 súd zistil, že odsúdený už v tejto veci podával návrh na obnovu konania, ktorý návrh bol len čiastočne založený na rovnakých dôvodoch ako aktuálne prejednávany návrh na obnovu konania odsúdeného, a to v časti týkajúcej sa odsúdeným prezentovaným názorom o krivých výpovediach svedkov O.Á. T., T. Š. a G. X..

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Obnova konania je vo všeobecnosti mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorá smeruje proti právoplatným rozhodnutiam vo veci samej. Obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, je však možné povoliť len za predpokladu, že sa objavili nové skutočnosti alebo dôkazy. Musí sa však jednať o skutočnosti alebo dôkazy určitej kvalitatívnej hodnoty, a to také, ktoré by samé osebe alebo v spojení

so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie a zároveň boli tieto skutočnosti alebo dôkazy súdu v pôvodnom konaní neznáme.

Novou skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý nebol v pôvodnom konaní zisťovaný a nebol predmetom dokazovania. Môže ísť

o úplne nové skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania, alebo o skutočnosti, ktoré síce predmetom dokazovania boli, ale s úplne iným výsledkom. Za nové skutočnosti nemožno považovať také, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisu, ale súd ich prehliadol, respektíve sa s nimi nevyrovnal, alebo ich nesprávne vyhodnotil (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 2 Tost/35/2013)

Súd po vypočutí odsúdeného a po zistení stanoviska prokurátora a obhajcu odsúdeného, ako aj po preštudovaní súdneho spisu a samotného návrhu odsúdeného a jeho príloh skúmal, či sú v danom prípade splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania a či tieto boli odsúdeným dostatočne preukázané.

Skutočnosťou skôr neznámou je podľa § 394 odsek 4 písmeno b) Trestného poriadku aj strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 1/2021 z 27. septembra 2023, ktorý bol zverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 402/2023 v spojení s opravným uznesením č. k. PL. ÚS 1/2021-194 z 24. októbra 2023 Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenia § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 16 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 93 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak súd v trestnom konaní vydal rozsudok na základe právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 ods. 3 ústavy, a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom na obnovu konania podľa Trestného poriadku, ak ústavný súd nerozhodne inak.

V oblasti trestného práva je strata účinnosti právneho predpisu, na základe ktorého bol v trestnom konaní vydaný právoplatný, ale ešte nevykonaný rozsudok, dôvodom na obnovu konania. Na právoplatné, ale ešte nevykonané trestné rozsudky má derogačný nález ústavného súdu účinky pravej retroaktivity. Retroaktívny účinok rozhodnutia sa týka nielen zrušenia ustanovenia, ale zároveň s ním sa rušia všetky rozhodnutia vydané na jeho základe.

Nevykonaným rozsudkom je taký rozsudok, ktorého všetky uložené tresty a ochranné opatrenia neboli vykonané. Takýto záver vyplýva jednak z gramatického výkladu predmetného zákonného ustanovenia, ale aj zo stanoviska predsedu trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11. 03. 2013.

V predmetnej veci boli odsúdenému rozsudkom Špecializovaného trestného súdu č. k. BB-3T/35/2020-686 uložené dva druhy trestov. Jednak trest odňatia slobody a jednak trest prepadnutia majetku.

Podľa § 59 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného zákona trest prepadnutia majetku postihuje, v rozsahu, ktorý patrí odsúdenému pri výkone trestu prepadnutia majetku po ukončení konkurzného konania,
a) výťažok zo speňaženia majetku,
b) majetok vylúčený zo súpisu majetku podstat, a
c) majetok podliehajúci konkurzu, ak nedošlo k speňaženiu majetku.

Z uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 3K/4/2021-141 zo dňa 25. 09. 2023 (č. l. 20) súd zistil, že po splnení konečného rozvrhu výťažku súd zrušil konkurz na majetok úpadcu C. T., pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 10. 2023 (č. l. 21).

Z uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 3K/4/2021-157 zo dňa 20. 11. 2023 (č. l. 19) súd zistil, že po zrušení konkurzu bol z funkcie odvolaný správca ADVOCATIS recovery, k. s. úpadcu, ktorým bol C. T., pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 11. 2023 (č. l. 22). Zo správy ADVOCATIS recovery, k. s. (č. l. 26) súd zistil, že konkurz na majetok odsúdeného bol právoplatne zrušený, a teda ukončený.

Podľa § 59 Trestného zákona prechádza majetok na štát až po ukončení konkurzného konania, pričom na základe vykonaných dôkazov je nepochybné, že konkurzné konanie bolo ukončené. Z týchto dôvodov súd považoval trest prepadnutia majetku za vykonaný.

Iná situácia nastala vo vzťahu k trestu odňatia slobody uloženému odsúdenému. Odsúdený je nateraz len podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, a plyní u neho skúšobná doba. Z

toho vyplýva, že celý trest odňatia slobody uložený rozsudkom vo výmere 40 mesiacov doposiaľ nebol vykonaný, a teda z dôvodov už vyššie uvádzaných, doposiaľ nebol vykonaný celý rozsudok č. k. BB-3T/35/2020-686 z 04. 12. 2020, a preto mal súd za to, že strata účinnosti § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona na základe nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 1/2021, je dôvodom na povolenie obnovy konania, a preto v tejto časti vyhovel návrhu odsúdeného a povolil obnovu konania (výrok v bode I).

Súd pri svojom postupe vychádzal z názoru, že výrok o treste tvorí jednotný celok a je nedeliteľný, i keď sa skladá z jednotlivých druhov trestov a výrokov o spôsobe jeho výkonu. Zohľadňujúc výrok o treste ako nedeliteľný celok, ako aj skutočnosť, že v pôvodnom konaní bolo s poukazom na § 34 odsek 7 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona obligatórne vylúčené uloženie tam uvedených druhov trestov (peňažný trest, trest prepadnutia veci), dospel k záveru, že po zistení podmienok na povolenie obnovy konania zrušil celý výrok o treste (teda všetky druhy trestov ukladané v rámci jedného výroku o treste) Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 04. 12. 2020, č. k. BB-3T/35/2020-686 a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad (výrok v bode II). Takýto záver vyplýva aj z aktuálnej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR (napr. uznesenie 2Tost 29/2023, 2 Tost 1/2024).

V tejto súvislosti súd považuje za potrebné uviesť, že aj keď sa nález ÚS SR týkal len nesúladu niektorých ustanovení týkajúcich sa trestu prepadnutia majetku s ústavou a tento druh trestu už bol vykonaný, zastáva názor, že nemožno rezignovať na ochranu práv odsúdeného takýmto okliešteným vnímaním, pretože len zrušenie pôvodného rozsudku v celom výroku o treste a následné uloženie ústavno-konformného trestu môže umožniť odsúdenému domáhať sa ďalšej ochrany jeho práv, ktoré mohli byť porušené.

Vo zvyšnej časti návrhu, týkajúcej sa vykonávania dôkazov v prípravnom konaní, nemožnosti podania odvolania a výpovedí kajúcnikov, a v rámci výpovede odsúdeného na verejnom zasadnutí rozšírenej o okolnosti zadržania, spôsob výkonu kolúznej väzby, nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia, nesprávne vyhodnocovanie a zabezpečovanie dôkazov v priebehu prípravného konania, ako aj nezákonného súdneho konania, súd návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, ktorým sa odsúdený domáhal aj zrušenia výroku o vine rozsudku Špecializovaného trestného súdu pod sp. zn. BB-3T/35/2020, nevyhovel, a to z dôvodov nižšie uvedených.

Vo vzťahu ku skutočnostiam uvádzaným odsúdeným v bode II návrhu, označeným ako procesný stav, súd podotýka, že všetky tieto skutočnosti sú procesnoprávneho charakteru a mali nastať až po vyhlásení rozsudku, takže ani samy osebe, ani v spojení s inými skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi, by nemohli byť dôvodom na iné rozhodnutie pôvodne konajúceho súdu rozhodujúceho o vine a treste. Napriek tomuto záveru považuje súd za potrebné uviesť, že tvrdenia odsúdeného vo vzťahu k nemožnosti podať odvolanie voči rozsudku nemajú racionálny základ. Na hlavnom pojednávaní totiž odsúdený, ako to vyplýva zo zápisnice z hlavného pojednávania v trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/35/2020, z 04. 12. 2020 (č. l. 678-685), urobil vyhlásenie o tom, že uznáva svoju vinu v rozsahu obžaloby a následne na položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. e), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku uviedol, že rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikovali ako určité trestné činy.

Následne po prijatí vyhlásenia o vine súdom a vykonaní dokazovania k výroku o treste bol vyhlásený rozsudok, ktorým bol odsúdený uznaný za vinného a bol mu uložený trest, pričom po poučení o práve podať odvolanie, sa odsúdený práva podať odvolanie vzdal a urobil tak aj za osoby oprávnené a z tohto dôvodu 04. 12. 2020 uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť. Vyhlásenie o vine ako aj vzdanie sa práva podať odvolanie odsúdený urobil v prítomnosti svojho zvoleného obhajcu Y. S., prítomného na hlavnom pojednávaní dňa 04. 12. 2020, ktorý bol v tom čase jediným zvoleným obhajcom odsúdeného v trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/35/2020.

Vo vzťahu k dôvodom uvádzaným odsúdeným v bode III a IV v bodoch 1 až 5 návrhu súd konštatuje, že sa jedná o namietanie skutočností, ktorých existencia sa jednoznačne a nepochybné nepotvrdila, a

ide len o domnienky odsúdeného. Nie je úlohou súdu vyvracať domnienky odsúdeného, alebo vyvracať verziu, v rámci ktorej subjektívne interpretuje skutočnosti, ktoré považuje za významné a rozhodujúce. Pokiaľ následne vo svojom návrhu tvrdí, že jeho vina bola založená len na ústnych výpovediach tzv. kajúcnikov, ktorí menili svoje výpovede a dostali benefity, pričom konkrétne uvádza kajúcnikov O. T., T. T., T. Š., G. X.Ý., súd uvádza, že tieto výpovede boli súdu konajúcemu v pôvodnom konaní známe, odsúdený ich v pôvodne vedenom trestnom konaní nenamietal, žiadnym spôsobom nespochybňoval a uznal svoju vinu bez výhrad. Nad rámec uvedeného súd dodáva, že osoby T. Š. a O. T. vystupovali v pôvodnom konaní v procesnom postavení poškodených. Pokiaľ odsúdený v návrhu uvádzal, že v zápisniciach z jeho výsluchov nie sú uvedené jeho doslovné výpovede, k tejto námietke súd uvádza, že jeho výsluchy v prípravnom konaní boli realizované za prítomnosti jeho obhajcu, zápisnice dobrovoľne podpísal, pričom z ich obsahu vyplýva, že pred ich podpisom vyhlásil, že obsah zápisnice je v súlade s jeho výpoveďou a nežiadal ani opravu ani doplnenie zápisnice, preto tieto jeho tvrdenia súd vyhodnotil ako nepravdivé a účelové.

Ako nepravdivé súd vyhodnotil aj tvrdenia odsúdeného o účelovom zadržaní v nedeľu, teda v deň, kedy by mala byť sťažaná dostupnosť právnej pomoci, pretože z verejne dostupných zdrojov zistil, že deň 22. 04. 2020 bola streda.

Vzhľadom na vyššie uvedené, súd skutočnosti uvádzané v častiach II., III. a IV. v bodoch 1 až 5 návrhu odsúdeného, ako aj skutočnosti popisované v rámci jeho výpovede pred súdom (týkajúce sa obsahu uznesenia o vznesení obvinenia, priebehu vyšetrovania, výkonu jeho väzby, ale aj konania pred samosudcom, obsahu nahrávky, ktorá je súčasťou pôvodného spisového materiálu), nepovažoval za skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme. Pojem „skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme“ je totiž potrebné vykladať tak, že už v obnovovacom konaní musí súd veľmi starostlivo zisťovať ich relevanciu pre už právoplatne skončené konanie. Súd teda už v konaní o návrhu na povolenie obnovy musí skúmať, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už súdu známymi odôvodniť iné, teda pre odsúdeného priaznivejšie rozhodnutie o vine alebo treste. Toto skúmanie spočíva v komparácii dôkazov a skutkových zistení doposiaľ vykonaných a zistených s dôkazným významom označených nových skutočností či dôkazov. Nemôže sa však jednať o skutočnosti alebo dôkazy hypotetické, ale musia poskytovať vysoký stupeň pravdepodobnosti (odôvodnený predpoklad), že na ich základe by mohlo prísť k zmene pôvodného rozhodnutia. K povoleniu obnovy konania by tak malo prísť len vtedy, ak je možné dospieť k vysokému stupňu pravdepodobnosti, že môže prísť k zmene pôvodného rozhodnutia, čo v tomto prípade vo vzťahu k dôvodom uvádzaným odsúdeným v návrhu na povolenie obnovy konania, resp. v rámci jeho výpovede, v časti smerujúcej k zrušeniu výroku o vine, nebolo naplnené.

Rovnako súd hodnotil aj dôkazy predložené na verejnom zasadnutí odsúdeným, a to potvrdenie o zaistení zbrane a plnomocenstvo udelené v roku 2018 poškodenému T., teda ako dôkazy, ktoré nie sú spôsobilé sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už súdu známymi odôvodniť iné, teda pre odsúdeného priaznivejšie rozhodnutie o vine.

Tvrdenia odsúdeného o nezákonnom konaní vyšetrovateľov, operatívnych pracovníkov, prokurátora, ale aj samotného sudcu nemožno nateraz hodnotiť inak ako jeho domnienky a účelové tvrdenia, ktoré však nie sú podložené žiadnym relevantným dôkazom. Nemožno ako relevantný dôkaz akceptovať článok v spoločenskom týždenníku, obsahujúci vyjadrenia osoby Y. W., či verejné vystúpenia odsúdeným spomínaných osôb R. a I., a to o to viac, že sú to osoby obvinené, ktoré môžu na svoju obhajobu využívať všetky dostupné prostriedky.

Tieto skutočnosti by boli spôsobilé mať za následok povolenie obnovy konania len v tom prípade, ak by sa právoplatným rozsudkom zistilo, že policajt, prokurátor alebo sudca v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchali trestný čin (§ 394 odsek 5 Trestného poriadku), avšak súdu dôkaz o právoplatnom rozsudku nebol predložený a ani mu nie je známy.

Záverom súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v konaní o obnove konania sa nezisťuje správnosť pôvodného rozhodnutia (jeho zákonnosť a odôvodnenosť), ale posudzuje sa otázka existencie nových skutočností, či dôkazov skôr neznámych, s kvalitou už skôr popísanou.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd povolil obnovu konania v prospech odsúdeného C. T., vedeného na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB-3T/35/2020, zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 04. 12. 2020, č. k. BB-3T/35/2020-686, vo výroku o treste a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť do troch pracovných dní od jeho oznámenia na Špecializovaný trestný súd.

O sťažnosti rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Sťažnosť má odkladný účinok.